

Niet overal op aarde is het even warm. Naast warme streken heb je koude en gematigde streken. Wij leven in een gematigde streek. Het klimaat heeft invloed op ziektes die zich voordoen. Melaatsheid – we horen vandaag over melaatsheid – doet zich alleen voor in warme streken. Het is wereldwijd nog steeds een gevreesde aandoening. De huid ontsteekt en sterft af. De aandoening is besmettelijk. Het is zaak het contact met mensen die aan de ziekte lijden te vermijden. We zien dat sociale regels gaan gelden. Wie de ziekte heeft, is verplicht die in acht te nemen. Mensen die in zijn buurt komen moet hij laten weten dat hij de kwaal heeft, door dat met luide stem te vertellen of door een kenteken te dragen.

Steeds is de bedoeling direct contact zo beperkt mogelijk te houden, zodat er geen besmetting kan plaats vinden. Voor wie aan de kwaal lijdt betekent dit dat hij of zij gemakkelijk in een sociaal isolement terecht komt. Anderen mijden hen. Het gevolg is dat ze alleen elkaar nog hebben om samen op te trekken. In het evangelieverhaal van vandaag zijn ze met zijn tien. Vaak houden ze zich bij de stadspoort op. Helemaal erbij horen doen ze niet. Ze zijn randfiguren.

Iemand heeft hun gezegd dat Jezus in de buurt is. Van Jezus hebben ze al gehoord. Ze kennen de regels. Ze willen Hem graag zien en nemen de voorgeschreven afstand in acht. Door luid te roepen proberen ze die te overbruggen. Dat lukt. Ze trekken Zijn aandacht. Hij gééft hun Zijn aandacht. Hij geeft hun hoop : "Gaaf u laten zien aan de priesters," zegt Hij. In de joodse samenleving van die dagen waren het de priesters die bepaalden of er sociaal contact mogelijk was. Ze gingen dus op weg naar de tempel. Daar wachtte een grote verrassing. Er bleek niets meer van een fatale aandoening. Ze waren tot hun verbazing genezen. Groot was hun vreugde.

Toen gingen ze uit elkaar. Ze waren weer vrije mensen, die hun geluk niet op konden. Negen van de tien gingen het goede nieuws brengen aan familie en vrienden. De tiende ging terug naar de tempel en vertelde aan ieder die het maar horen wilde van de wonderbare genezing. Hij zocht waar Jezus was, vond Hem en wierp zich voor Zijn voeten neer.

Jezus is blij dat Hij de man ziet. Die doet wat in de gegeven omstandigheden passend is : hij brengt eer aan God, die hem de kracht om te genezen gegeven heeft. Jezus ziet verwonderd dat de man de enige is die aan God denkt. De genezende kracht is toch onmiskenbaar Zijn gave. Geen mens bezit die kracht uit zichzelf. Dat moeten de andere negen toch ook beseffen, maar niemand van hen staat erbij stil.

Lukas vertelt ons dat de dankbare genezene een samaritaan was. In het land van de bijbel woonden in Jezus' dagen drie bevolkingsgroepen. In het noordelijk gedeelte woonden joden, ook in het zuidelijk gedeelte woonden joden. In het

middelste gedeelte woonden de samaritanen, zo genoemd naar de hoofdplaats van die streek, Samaria. Daar was de historische ontwikkeling anders geweest. Joden hadden er zich vermengd met andere bevolkingsgroepen. De cultuur en de taal waren erdoor bepaald. De samaritanen beschouwden de tempel van Jeruzalem niet als het middelpunt van hun godsdienst. Ze hadden een eigen tempel. Helemaal strikt was de scheiding niet. Zo kon één van de melaatsen in de groep een samaritaan zijn. Lukas vertelt het ons nadrukkelijk.

Lukas is onbevooroordeeld. Dat blijkt wel hieruit dat hij ons Jezus' prachtige parabel van de barmhartige samaritaan heeft overgeleverd. In die parabel wil Hij duidelijk maken wie onze naaste is. Ik geef de parabel even kort weer. Op de weg van Jeruzalem naar Jericho wordt iemand overvallen door rovers. Die nemen hem alles af, mishandelen hem en laten hem dan liggen waar hij ligt. Er komt een priester langs. Met een boog loopt hij om de man heen. Een leviet doet precies hetzelfde. Als derde komt er een samaritaan voorbij. Die komt van zijn paard, geeft de man de eerste zorg en brengt hem dan op zijn rijdier naar een herberg. Daar zegt hij de waard voor de man te zorgen, op zijn kosten. Wie was de naaste van de toegetakelde man? De samaritaan bewees God eer door voor zijn naaste op te komen. Hij deed wat goed is in Gods ogen. Hij voelt aan wat God bedoelt met het gebod van de naastenliefde.

Jezus zoekt altijd naar wat goed is in Gods ogen, Hij zoekt Gods welbehagen, voelt dat aan. Dat doet Hij bij voorbeeld ook als het gaat om de huwelijksband tussen mensen. Als man en vrouw heeft God de mens geschapen. Daarom verlaat de man vader en moeder. Hij bindt zich aan zijn vrouw. Hij wordt met haar één vlees. Voor Jezus wil dat zeggen: naar Gods bedoeling binden zij zich aan elkaar. Dat is Gods bedoeling met het huwelijk.

Wat wil God graag? Daarover gaat het ook vandaag als Jezus zegt dat de samaritaan die als de enige terugkomt om God eer te brengen omdat hij gereinigd is van zijn melaatsheid, God werkelijk eer brengt. Hij is Hem met heel zijn wezen dankbaar.